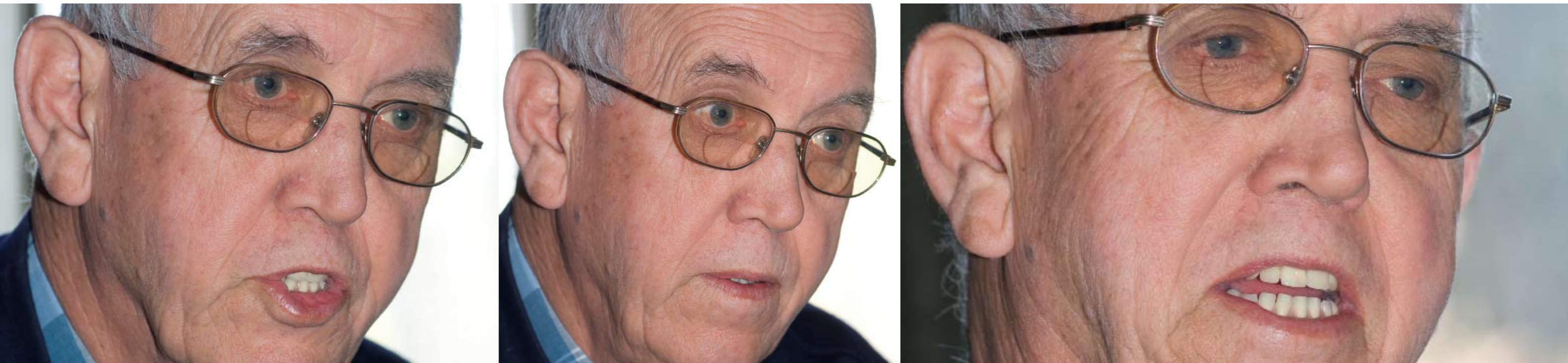

Voorzitter Jan Bekman neemt na zestien jaar afscheid van het bestuur van het Nederlands Belgisch-witblauwstamboek

Behoeftte aan verjonging

Twintig jaar bestaat het Nederlands stamboek van de Belgische witblauwen. Zestien jaar zat hij in het bestuur, waarvan dertien jaar als voorzitter. Aan het tijdperk Jan Bekman is een einde gekomen. 'Ik maak me wel zorgen over de voortgang. We moeten oppassen dat we geen hobbyclub worden en we hebben dringend behoefte aan verjonging.'

tekst Alice Booij

Hij zit er eigenlijk al vier jaar te lang. Jan Bekman (70) weet het. 'Je bent op een gegeven moment uitgeregeerd. De kop is leeg en je hebt alles al zo vaak meegemaakt.' De laatste jaren van zijn dertienjarig voorzitterschap gingen de vergaderingen van het Nederlands witblauwstamboek op de automatische piloot. Zijn houdbaarheidsdatum is verstreken. 'Ik weet het en daarom is het nu mooi geweest.'

Wie gaat u opvolgen?

'Dat is nog niet bekend. Ik had zelf liever het stokje echt willen doorgeven bij mijn afscheid, maar het bestuur heeft nog geen nieuwe voorzitter gevonden. Het is ook niet zo gemakkelijk. Het vraagt al gauw twee dagen per week en het is lief-

dewerk, oud papier. Maar ik bemoei me er niet mee, zij moeten ermee verder.'

Wat voor type voorzitter moet het worden?

'Een veehouder, iemand met hart voor de fokkerij. Ik heb zelf sinds 2003 geen dieren meer en je merkt dat je dan toch verder van de praktijk af komt te staan. Je kent de stieren niet meer, de "feeling" wordt toch minder, terwijl er altijd wel veel vragen over fokkerij komen.' 'De nieuwe voorzitter moet iemand zijn die kan sturen, maar niet te dominant is, anders valt het stamboek uit elkaar.'

Heeft u al die tijd nog genoeg gevoel bij de achterban gehouden?

'Dat wel, goed besturen kun je ook zonder dat je vee hebt.'

Waarop bent u trots als u op zestien jaar bestuurswerk terugkijkt?

'Het aantal leden is gestegen, we zijn het grootste stamboek binnen de Federatie voor Vleesveestamboeken. Maar ik maak me wel zorgen: de oudere generatie houdt de koeien en opvolgers zijn er amper. Alle regels stimuleren overname niet en bovendien zijn de verdiensten laag. Er zijn er maar weinig die er echt van kunnen leven, maar ik hoop niet dat het een hobbyclub wordt. Dan hebben we naar de overheid toe minder te vertellen.'

'Ook op de lineaire beoordeling ben ik trots. Ook al loopt dat allemaal nog niet perfect, want er worden veel te weinig dieren ingeschreven. We hebben tenminste goed vergelijkingsmateriaal met

België. Oh ja, natuurlijk is de gezamenlijke keuring in Ermelo ook een prachtige prestatie van al onze stamboeken.'

En uw contacten met moederland België?

'De relatie met de Belgen is aanmerkelijk verbeterd.'

Is het Nederlandse stamboek een kloon van het Belgische stamboek?

'Zo zie ik het niet. We zijn een goede gesprekspartner en trekken samen op, bijvoorbeeld als het over de keizersnede-problematiek gaat.'

Is het fokdoel in Nederland anders dan in België?

'We leggen in Nederland meer nadruk op benen; onze blauwen hebben ook be-

Er zijn genoeg grote koeien mét bespiegeling te vinden. Maar soms tikten bestuursleden me op de vingers. "Daar moet je je niet mee bemoeien", zeiden ze dan. "Als je Belgische juryleden uitnodigt, weet je dat er meer op vlees gekeurd wordt."

Engeland heeft wel een succesvol eigen fokdoel. Moet Nederland dat ook niet nastreven?

'Het Verenigd Koninkrijk exporteert over de hele wereld. Naar landen zoals Brazilië en Nieuw-Zeeland, landen waar wij en de Belgen geen embryo's en sperma aan kwijt kunnen. Voornoemde landen willen geen ras met keizersnede en worden door de Engelsen op hun wenken bediend.'

tuurlijk Luxe. Zelfs binnen het bestuur zijn er mensen die er niets van moeten hebben. Ja, ik heb flink tegen de stroom in moeten zwemmen, maar ik doe dat in de volste overtuiging.'

Heeft het bestuur voldoende trekkracht om na uw vertrek aan die natuurlijke kalvingen verder te werken?

'Dat weet ik niet, dat hangt ook van de nieuwe bestuursleden af. Uit het project Natuurlijk Luxe stappen zou het domste zijn wat je kunt doen. Ik vind wel dat we deze koers moeten blijven varen. Ook naar de toekomst. Zolang we bezig zijn, komt er vanuit de overheid geen verbod op de routinematige keizersnede. Je kunt natuurlijk heel lang bezig zijn...'

'We moeten een sturende, niet te dominante voorzitter hebben'

tere benen. De hoogtemaat was voor ons ook altijd een speerpunt en onderscheidend, maar ik moet helaas zeggen dat de dieren in Nederland steeds kleiner worden. Kleine koetjes, daar kun je niets mee. Denk aan de Nederlandse zwartbonte koeien en de texelaars. Die werden op een gegeven moment te klein.'

Waarom wordt er op de keuringen dan niet meer op gelet?

'Ik heb er de jury altijd op gewezen dat we de maat in de gaten moeten houden.

U bent een groot voorstander van natuurlijk kalven. Hoe gaat dat aflopen?

'Ja, ik ben er heilig van overtuigd dat natuurlijk kalven de toekomst heeft. Ik moet zien hoe het afloopt, je krijgt er als fokker vroeg of laat problemen mee wanneer je de dieren structureel met keizersneden verlost.'

Hoeveel procent van de achterban is dat met u eens?

'Dat percentage is bijzonder klein. Niemand wil wat horen van het project Na-

De afspraak is dat in 2012 de sector het natuurlijk afkalven zelf moet oppakken. 'Zie jij het gebeuren?'

Waarom zouden mensen lid moeten worden van het stamboek?

'Mensen moeten lid worden van het stamboek omdat je op die manier op de hoogte blijft van de ontwikkelingen. Daarbij is de registratie van bijvoorbeeld afwijkingen heel belangrijk voor de toekomst van het ras. Bovendien levert de fokkerij meerwaarde op bij verkoop van vee. Er zijn fokkers die zeggen "het kost alleen maar geld, er komt niets voor terug". Dat is kortetermijndenken. Stamboekvee brengt meer op, generatie na generatie. Ook al blijkt dat op het moment even niet zo uit de prijzen.' |